

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 96/2015-55

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudkýň Jany Baricovej a Ivetty Macejkovej (sudkyňa spravodajkyňa) v konaní o sťažnosti [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], právne zastúpených advokátkou JUDr. Andreou Cúgovou, Svätoplukova 28, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 porušené boli.

2. Okresnému súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume po 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré im j e Okresný súd Rožňava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 518,77 € (slovom päťstoosemnásť eur a sedemdesiatšesť centov), ktorú j e Okresný súd Rožňava p o v i n n ý vyplatiť na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Andrey Cúgovej, Svätoplukova 28, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2014 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rožňava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) „v tejto veci“.

2. V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 473/2002 sú s'ťažovatelia žalovaní o náhradu škody vo výške 6 042 750 Sk (200 582 €) s príslušenstvom, pričom táto

škoda mala byť spôsobená ujmom na zdraví, ktorú utrpel žalobca [REDACTED] (ďalej aj „žalobca“) pri dopravnej nehode. Žaloba bola podaná 14. februára 2002.

3. Sťažovatelia v odôvodnení svojej sťažnosti uvádzajú:

«Okresný súd o spornej veci prvýkrát rozhodol takmer po troch rokoch od podania žaloby dňa 24. 01. 2005 tak, že žalobu zamietol.

Krajský súd v Košiciach, (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. 2Co/125/2005-312 z 30. 11. 2005 na základe odvolania žalobcu, rozsudok okresného súdu zrušil po desiatich mesiacoch od jeho vydania a spornú vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania a rozhodnutie.

Okresný súd po doplnení dokazovania znovu rozhodol 21. 08. 2008 tak, že žalobu v spornej veci opäť zamietol.

Krajský súd uznesením číslo 11Co/306/2008-657 z 24. 02. 2010, na základe odvolania žalobcu, po roku a pol rozsudok okresného súdu opätovne zrušil a spornú vec vrátil okresnému súdu na doplnenie dokazovania a rozhodnutie.

Okresný súd po doplnení dokazovania vyniesol dňa 02. 07. 2012 „Medzitýmny rozsudok“, č. 5C/473/2002-842, ktorým určil, že „žalovaní v 1. a 2. rade zodpovedajú spoločne a nerozdielne žalobcovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %“.

Na základe odvolania žalovaných zo dňa 17. 08. 2012 krajský súd aj tento rozsudok pre hrubé procesné pochybenia a pre jeho arbitrárnosť uznesením číslo 11 Co/301/2012-899 zo dňa 06. 02. 2013 zrušil.

Následne okresný súd vykonal dňa 30. mája 2013 pojednávanie a na ňom opäť rozhodol „Medzitýmny rozsudkom“ č. 5 C 473/2002-927, ktorým určil, že „žalovaní v 1. a 2. rade zodpovedajú spoločne a nerozdielne žalobcovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %“.

Na pojednávaní, aj v písomnom vyhotovení rozsudku okresného súdu, ktorý bol žalovaným doručený dňa 25.06.2013, okresný súd zopakoval väčšinu procesných i vecných chýb z predchádzajúceho konania a rozhodnutia.

Obaja žalovaní podali proti rozsudku odvolanie zo dňa 04. 07. 2013, o ktorom krajský súd do dňa podania tejto sťažnosti nerozhodol.

Sťažovatelia využili všetky dostupné prostriedky na urýchlenie konania. Vyzývali naň okresný súd aj krajský súd, podali sťažnosť na nečinnosť predsedovi okresného súdu, sťažnosť na nečinnosť krajského súdu, sťažovali sa na neefektívnu činnosť oboch súdov sudcovskej rade krajského súdu, aj Súdnej rade Slovenskej republiky podaniami zo dňa 02. 06. 2010. K náprave v postupe súdov nedošlo.»

4. Sťažovatelia v sťažnosti ďalej okrem iného uviedli:

«Sťažovatelia sa domnievajú, že v nižšie uvedených prípadoch, ako aj v priebehu súdneho konania ako celku došlo zo strany príslušných súdov k nedôvodným prietahom, jednak ich nečinnosťou, ale hlavne neefektívnou činnosťou, ktorá nemohla viesť k vyriešeniu sporu, pričom tieto prietahy sú takej intenzity, závažnosti a rozsahu, že ich nemožno kvalifikovať inak ako „zbytočné prietahy“, ktorými došlo k porušeniu základných práv sťažovateľov zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy.

...

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, predmetom konania vedeného súdmi je rozhodovanie o nároku žalobcu na náhradu škody na zdraví, ktorú utrpel pri zrážke ním riadeného vozidla s vozidlom riadeným žalovaným v 1. rade, majiteľom ktorého bol žalovaný v 2. rade. K zrážke vozidiel došlo v križovatke. Jej príčinou, o ktorej nie je spor, je skutočnosť, že žalobca nerešpektoval dopravnú značku „Stoj, daj prednosť v jazde!“ a nedal prednosť vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, ktoré riadil žalovaný v 1. rade.

...

Rozsah škody na zdraví, ktorú mal žalobca utrpieť, súd nezačal zisťovať ani takmer 14 rokov po dopravnej nehode a takmer 12 rokov po podaní žaloby. Súd zrejme už po zoznámení sa s prvými dôkazmi neočakával, že by sa v priebehu konania mohla preukázať zodpovednosť žalovaných a preto nepovažoval za potrebné vykonávať dokazovanie o výške spôsobenej škody.

Uvedený skutkový stav je ustálený už niekoľko rokov. Vec teda nie je v rozsahu, v akom sa ňou doposiaľ súdy zaoberali, skutkovo ani právne mimoriadne náročná. Náročnosť dokazovania rozsahu škody zatiaľ nie je možné posudzovať, keďže za takmer dvanásť rokov vedenia sporu ešte dokazovanie v tomto smere ani nezačalo.

...

Pokiaľ ide o správanie účastníkov súdneho konania, toto sa na prieťahoch v konaní nepodieľa. Sťažovatelia, aj všetci ostatní účastníci konania sa na predvolanie dostavujú na pojednávania a na výzvu súdu včas predkladajú vyjadrenia. Všetky dôkazy, ktoré boli podľa sťažovateľov potrebné pre rozhodnutie veci vykonať, boli vykonané už pred 24. januárom 2005. Dôkazy vykonávané od tej doby považujú sťažovatelia za zbytočné. Ak samotní sťažovatelia navrhli vykonanie nejakých dôkazov po tomto dátume, bola to len ich reakcia na dôkazy predložené alebo navrhnuté protistranou alebo vykonanie ktorých bolo uložené krajským súdom.

...

Pokiaľ, ide o postup súdov, sťažovatelia sú presvedčení, že práve v dôsledku samotného postupu súdov došlo k porušeniu ich základného práva, keď plynulému postupu v konaní nebránila žiadna zákonná prekážka. Žiadne skutočnosti týkajúce sa skutkového stavu a právneho posúdenia veci alebo správania účastníkov jednotlivu ani vo vzájomnej spojitosti nemôžu odôvodňovať celkovú neprimeranú dĺžku posudzovaného súdneho konania, ktoré od podania návrhu na začatie konania dňa 14. februára 2002 až do podania sťažnosti ústavnému súdu predstavuje takmer dvanásť rokov.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu, k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v primeranom čase (napr. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Okresný sud aj krajský súd konali neefektívne, ich úkony a rozhodnutia boli nekoncentrované, trpeli závažnými procesnými nedostatkami, odporovali zákonu a rozhodne nesmerovali k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľov v konaní.

Od 24. 01. 2005, kedy okresný súd o spornej veci prvýkrát rozhodol tak, že žalobu zamietol, okresný aj krajský súd v spornej veci konali so zbytočnými prieťahmi a neefektívne.»

5. Pokiaľ ide o požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, sťažovatelia okrem iného uviedli:

„Pri určení výšky požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia sťažovatelia vychádzali zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Zohľadňujúc predovšetkým obdobie, v ktorom došlo k zbytočným prieťahom, ich zavinenie hrubým porušením OSP okresným súdom a neefektívnymi, rozporuplnými rozhodnutiami krajského súdu, zložitosť veci, správanie sťažovateľov ako účastníkov konania a povahu prerokúvanej veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, najmä výšku požadovanej náhrady škody, dospeli sťažovatelia k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v uvedenej minimálnej sume primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde) a doterajšej rozhodovacej praxi ústavného súdu.

V tomto prípade došlo k porušeniu základných práv spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany ako je len deklarácia porušenia. Prieťahy a neefektívne konanie takého charakteru, ako v danom prípade, nie sú dôsledkom preťaženia súdu alebo iných vonkajších príčin, ale môžu byť dôsledkom veľmi neodborného, ľahostajného alebo zaujatého postupu oboch súdov. Porušenie základných práv sťažovateľov v nich vyvoláva pocit právnej neistoty, nedôvery v zákonnosť a ústavnosť rozhodovania súdov a pocit strachu z možného nezákonného rozhodnutia. Vzhľadom na výšku požadovanej náhrady škody sťažovatelia, ale aj ich rodiny, žijú pod neustálym stresom. Viacej ako 10 rokov prispôsobujú svoje rodinné rozpočty možným dôsledkom tohto konania, čo im dennodenne znepríjemňuje život a tým vplýva na ich fyzické a psychické zdravie a pohodu, a tak aj na výchovu detí, sociálne pomery a medziľudské vzťahy.

Keďže cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04) a účastníci súdneho sporu a im blízke osoby nemajú inú možnosť ako dlhodobo odkladať všetky väčšie investície, čakať na výsledok súdu a dúfať, že ich nepripraví o celoživotné úspory a nepovedie k zadlženiu aj ich potomkov, navrhujeme, aby ústavný súd rozhodol o finančnom zadosťučinení v požadovanej výške.“

6. Na základe uvedeného sťažovateľa navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ako aj právo na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru postupom Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 a postupom Krajského súdu v Košiciach v tejto veci porušené boli.

2. Okresnému súdu Rožňava a Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 5 C 473/2002 postupovali bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom: tritisíc euro) pre každého, z ktorého po 2 000 € (slovom: dvetisíc euro) pre každého je povinný zaplatiť Okresný súd Rožňava a po 1 000 € (slovom: tisíc euro) pre každého je povinný zaplatiť Krajský súd v Košiciach do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Rožňava a Krajský súd v Košiciach sú povinné uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy ich spoločného právneho zastúpenia v sume 340,90 € (slovom: tristoštyridsať euro a deväťdesiat eurocentov), z toho Okresný súd Rožňava v sume 227,27 € (slovom: dvestodvadsaťsedem euro a dvadsaťsedem eurocentov) a Krajský súd v Košiciach v sume 113,63 € (slovom: stotrinásť euro a šesťdesiattri eurocentov), na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Andrei Cúgovej, advokátky, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

7. Dňa 25. apríla 2014 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie sťažnosti, v odôvodnení ktorého sťažovateľa okrem iného uvádzajú:

«Sťažovatelia dopĺňajú svoju sťažnosť o informáciu, týkajúcu sa priebehu konania pred Okresným súdom Rožňava (ďalej len „okresný súd“) a Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) od podania sťažnosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Žalovaným (sťažovateľom) bolo dňa 09. 04. 2014 doručené uznesenie krajského súdu zo dňa 25. marca 2014, č. k.: 11Co/399/2013-970, ktorým krajský súd vrátil vec súdu prvého stupňa s odôvodnením, že „Vec bola odvolaciemu súdu predložená predčasne, lebo

pre odvolacie konanie nie sú splnené podmienky. Súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne pri vykonávaní potrebných úkonov prípravy spisu pre odvolacie konanie v súlade s § 209, § 209a a § 164 O. s. p., lebo napriek potrebe opravy napadnutého rozsudku (nesprávneho označenia vedľajšej účastníčky v jeho úvodnej časti), na ktoré poukázala v odvolaní aj zást. vedľajšej účastníčky, o tejto oprave nerozhodol, a predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach.“

Krajský súd teda ani po uplynutí takmer deviatich mesiacov od podania odvolania žalovaných nerozhodol meritorne o odvolaní, avšak vydal len uznesenie, ktorým vec vrátil okresnému súdu z dôvodu nesplnenia podmienok pre odvolacie konanie.

Okresný súd dňa 01. apríla 2014 vydal opravné uznesenie, č. k.: 5C/473/2002-972, ktorým opravil označenie vedľajšej účastníčky.

Z uvedeného je zrejmé, že nedôvodné prietahy, nečinnosť a neefektívna činnosť krajského súdu a okresného súdu naďalej pretrvávajú, keď ani po uplynutí takmer deviatich mesiacov od podania odvolania žalovaných krajský súd o ňom nerozhodol.

Od podania návrhu na začatie konania dňa 14. februára 2002 do dnešného dňa uplynulo viacej ako dvanásť rokov.

Z ústavnoprávneho hľadiska je neprijateľné, aby právna neistota sťažovateľov v napadnutom konaní nebola odstránená ani po uplynutí viacej ako dvanástich rokov od jeho začatia (napr. IV. ÚS 260/04, IV. ÚS 127/08, III. ÚS 152/08, IV. ÚS 251/08, III. ÚS 3/2011).»

8. Dňa 4. septembra 2014 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľov označené ako „*doplnenie informácie o stave konania*“, v rámci ktorého sťažovateľa okrem iného uvádzajú:

„V tejto veci si Vám dovoľujem oznámiť, že dňa 11.08.2014 mi bol doručený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. júna 2014, č. k.: 11Co/492/2014-983, ktorým odvolací súd potvrdil medzitýmny rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. mája 2013, č. k.: 5C 473/2002-927.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali sťažovatelia ako žalovaní dnešného dňa dovolanie z dôvodu, že hrubé procesné pochybenia, ktoré znemožnili sťažovateľom konať pred súdom a porušili ich právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré

boli dôvodom zrušenia už predchádzajúceho rozhodnutia, ani okresný súd v novom konaní, ani krajský súd v odvolacom konaní neodstránili a rozhodnutia súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu sa opierajú o nepravdivé a logike odporujúce tvrdenia.

Vo veci bude ďalej konať Okresný súd Rožňava, ktorý viacej ako dvanásť rokov po podaní žaloby začne dokazovanie o výške škody, ktorú mal utrpieť [REDACTED] pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 15. februára 2000. Možno teda očakávať, že konanie v danej veci bude trvať ešte niekoľko ďalších rokov.“

9. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 96/2015-26 z 24. marca 2015 prijal sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002.

10. Ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie opakovane vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k prijatej sťažnosti a oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

11. Predseda okresného súdu na opakovanú výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 1. júla 2015, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 7. júla 2015. Vo svojom vyjadrení predseda okresného súdu o. i. uviedol:

„Návrh na začatie konania v právnej veci sp. zn. 5C/473/2002 došiel súdu dňa 14. 02. 2002. Jedná sa o návrh na náhradu škody, na návrh [REDACTED] proti odporcom: [REDACTED] a [REDACTED]. Vec bola pridelená v zmysle rozvrhu práce na vybavenie [REDACTED]. Pôvodne návrh bol podaný na Okresnom súde Michalovce, avšak sudcovia tohto súdu boli vylúčení z prejednania a rozhodovania vo veci a preto Krajský súd v Košiciach postúpil vec tunajšiemu súdu a spis bol doručený tunajšiemu súdu dňa 26. 06. 2002. Po doručení návrhu na vyjadrenie a doplnení dôkazov súd vo veci vytýčil pojednávanie na 10. 10. 2002. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa na pojednávanie nedostavil a aj z dôvodu potreby výsluchu svedkov, súd pojednávanie odročil na 21. 10. 2002. V konaní účastníci predložili dva

rozdielne posudky, pričom výsluchom znalcov tieto rozpory neboli odstránené. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 17. 01. 2003. Napriek viacerým urgenciám znalca, znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 09. 02. 2004. Potom vo veci bolo nariadené pojednávanie na 26. 02. 2004. Na toto pojednávanie sa nedostavil žalobca ako aj jeho právny zástupca, a preto pojednávanie bolo odročené na 15. 03. 2004. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito, pretože právny zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania, aby sa mal možnosť podrobne oboznámiť so znaleckým posudkom. Právny zástupca žalobcu požiadal o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia. Vyjadrenie podal dňa 21. 04. 2004 s tým, že navrhol vypočúť osoby, ktoré znalecký posudok pripravili. Znalecký ústav Žilinská univerzita v Žiline, Ústav súdneho inžinierstva podal vo veci písomné stanovisko dňa 25. 06. 2004. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na 19. 07. 2004. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu, že sa právny zástupca žalobcu ospravedlnil. Pojednávanie následne bolo vytýčené na 06. 09. 2004, ktoré bolo odročené na neurčito, pretože žalobca namietal zaujatosť sudkyne. O námietke zaujatosti Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením zo dňa 26. 10. 2004. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo vytýčené na 10. 01. 2005, ktoré bolo odročené na 24. 01. 2005 z dôvodu, že právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast'. Na tomto pojednávaní súd rozhodol a rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30. 11. 2005 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po doručení uznesenia KS a vyjadrení účastníkov konania bolo pojednávanie vytýčené na 20. 02. 2006. Právny zástupca žalobcu znova ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, preto pojednávanie bolo odročené na 06. 03. 2006 a z podobných dôvodov na 20. 03. 2006. Na tomto pojednávaní bol vypočutý pracovník znaleckého ústavu. Vzhľadom k tomu, že účastníci mali námietky voči jeho výpovedi, súd pojednávanie odročil na neurčito a uložil účastníkom konania v lehote do 10. 0. 2006 sformulovať otázky pre znalca. Po podaní vyjadrení súd vyzval znalca na doplnenie znaleckého posudku dňa 09. 08. 2006, ktoré súdu doručil dňa 14. 04. 2008. Vo veci bolo vytýčené pojednávanie na 22. 05. 2008, ktoré bolo odročené na 09. 06. 2008 z dôvodu, že právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a opätovne z toho istého dôvodu bolo odročené na 14. 07. 2008. Toto pojednávanie bolo odročené na 04. 08. 2008, z dôvodu potreby vypočúť ďalšieho svedka. Vzhľadom k tomu, že svedok sa na pojednávanie nedostavil, pojednávanie bolo

odročené na 21. 08. 2008, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24. 02. 2010 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. V zmysle zrušujúceho uznesenia KS súd opätovne nariadil doplnenie znaleckého posudku. Doplnenie znaleckého posudku bolo súdu doručené dňa 06. 10. 2011. Uznesením zo dňa 06. 02. 2012 súd nariadil ďalšie dokazovanie z odboru toxikológie, pričom znalecký posudok bol súdu doručený dňa 17. 05. 2012. Po doručení znaleckého posudku vo veci bolo nariadené pojednávanie na 02. 07. 2012, na ktorom súd rozhodol medzitýmym rozsudkom tak, že určil, že odporcovia zodpovedajú spoločne a nerozdielne navrhovateľovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 06. 02. 2013 znova zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd vo veci znova rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 05. 2013, ktorým určil, že odporcovia zodpovedajú spoločne a nerozdielne navrhovateľovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 25. 03. 2014 vec vrátil na rozhodnutie o oprave označenia vedľajšieho účastníka. Po vrátení veci odvolaciemu súdu, rozsudkom zo dňa 11. 06. 2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Odporcovia podali dovolanie a vec bola predložená NS SR na rozhodnutie.

Primeranosť dĺžky konania sa posudzuje vždy podľa miery zložitosti veci, a to skutkovej ako aj právnej. Vec spisovej značky 5C/473/2002 je z tohto hľadiska ako vec s vysokým stupňom skutkovej zložitosti. Ide o náhradu škody z ublíženia na zdraví, keď trestné stíhanie voči vodičovi - navrhovateľovi bolo zastavené a v tomto konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie. Aj odporcovia si dali vyhotoviť znalecký posudok, ktorý bol v rozpore s predchádzajúcim znaleckým posudkom. Bolo potrebné odstrániť rozpory v týchto znaleckých posudkoch a nakoľko sa súdu tieto rozpory nepodarilo odstrániť, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, pričom znalecký posudok na návrh účastníkov konania bol dvakrát doplnený. Taktiež bolo nariadené znalecké dokazovanie z odboru toxikológie a boli vypočutí svedkovia. Právna zložitosť sa prejavuje v posúdení jednotlivých nárokov ako aj posúdenia miery oprávnenosti nároku navrhovateľa.

Pri posudzovaní primeranosti dĺžky konania sa musia zohľadniť aj postupy účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľa vo viacerých prípadoch ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní. Takisto vyjadrenia podávali po súdom stanovenej lehote.

Na konštatovanie vzniku prietahu v zmysle 61. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky musí byť preukázané závažné prekročenie určitej hranice v rámci niektorého kritéria alebo v prípade menej závažných prietahov, prekročenie tejto hranice vo všetkých uvádzaných kritériách. Týmito kritériami sú miera zložitosti veci, konanie strán a konanie súdu.

Na základe uvedených okolností nechávam na zváženie, či v predmetnom konaní došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

12. Predseda okresného súdu v závere podania z 1. júla 2015 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom.

13. Na vyjadrenie okresného súdu reagovali sťažovatelia svojím stanoviskom z 22. júla 2015, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 24. júla 2015. Sťažovatelia vo svojom stanovisku o. i. uviedli:

«Máme za to, že predseda Okresného súdu Rožňava neuviedol vo vyjadrení k prijatej sťažnosti žiadne relevantné nové skutočnosti, ku ktorým by sme považovali za potrebné podrobnejšie sa vyjadriť, avšak, uvádzame nasledujúce stanovisko.

Vec nepovažujeme za skutkovo ani právne natoľko zložitú, aby to odôvodňovalo dĺžku konania po dobu viacej ako 13 rokov.

Náročnosť právneho posúdenia jednotlivých nárokov žalobcu a rozsahu škody zatiaľ nie je možné posudzovať a hodnotiť, keďže za trinásť rokov vedenia sporu ešte v tomto smere dokazovanie ani nezačalo.

Znalecký posudok, zadovaný žalobcom, bol zjavne odborne chybný, čo potvrdil aj znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej aj len „znalecký ústav“).

Trestné stíhanie žalobcu bolo zastavené podmienene, z dôvodu, že neskorší žalobca sa k zavineniu dopravenej nehody priznal, jej zavinenie oľutoval a sľúbil, že zabezpečí náhradu škody spôsobenej obom neskorším žalovaným. Bezprostredne po uplynutí skúšobnej doby však postupoval opačne ako sľúbil a podal žalobu na náhradu škody proti žalovaným.

Aj podľa vyjadrenia Okresného súdu Rožňava žalovaní žiadne prietahy nezavinili a pokiaľ boli nejaké prietahy spôsobené žalobcom, resp. právnym zástupcom žalobcu

a znaleckým ústavom, Okresný súd Rožňava nevyužil svoje procesné oprávnenia a neprijal voči nim žiadne opatrenia, aby prietahom zabránil.

Všeobecný súd pritom zodpovedá za adekvátne a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu na tento účel zákon zveruje vrátane poriadkových opatrení.

Na záver ešte Ústavnému súdu Slovenskej republiky oznamujeme, že odo dňa 11. júna 2014, kedy Krajský súd Košice rozsudkom č. k.: 1 Co/492/2014-983 potvrdil medzitimný rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k.: 5C 473/2002-927 z 30. mája 2013, čím sa tento rozsudok stal právoplatným, Okresný súd Rožňava do dnešného dňa vo veci nijako nekoná. Našu sťažnosť na nečinnosť tohto súdu preto dopĺňujeme aj o toto obdobie, odo dňa, kedy bolo Okresnému súdu Rožňava doručené rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k.: 11 Co/492/2014-983, až do dnešného dňa.»

14. V závere svojho stanoviska sťažovateľa vo vzťahu k petitu uviedli:

«V nadväznosti na toto podanie ústavnému súdu, rozširujeme návrh na náhradu trov konania o ďalší úkon právnej služby - písomné stanovisko k vyjadreniu Okresného súdu Rožňava k prijatej sťažnosti a upravujeme znenie bodu 4. petitu ústavnej sťažnosti takto:

„4. Okresný súd Rožňava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy ich spoločného právneho zastúpenia v sume 518,77 EUR, na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Andrei Cúgovej, advokátky, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“»

15. Sťažovatelia v rámci svojho stanoviska taktiež oznámili, že netrávajú na ústnom pojednávaní a súhlasia s jeho upustením vo veci.

16. Dňa 13. októbra 2015 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľov označené ako „doplnenie informácie o stave konania“, v rámci ktorého sťažovatelia okrem iného uvádzajú:

„V uvedenej veci 11. júna 2014 Krajský súd Košice rozsudkom č. k.: 11 Co/492/2014-983 potvrdil medzitimný rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k.: 5C 473/2002-927 z 30. mája 2013, čím sa rozsudok Okresného súdu Rožňava stal právoplatným a vykonateľným, bez ohľadu na to, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu

podali sťažovatelia dňa 02. septembra 2014 dovolanie z dôvodu, že hrubé procesné pochybenia, ktoré znemožnili sťažovateľom konať pred súdom a porušili ich právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré boli dôvodom zrušenia už predchádzajúceho rozhodnutia, ani okresný súd v novom konaní, ani krajský súd v odvolacom konaní neodstránili a rozhodnutia súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu sa opierajú o nepravdivé a logike odporujúce tvrdenia.

Okresný súd Rožňava vo veci od 11. júna 2014 doposiaľ nekoná a do dnešného dňa zrejme ani nepostúpil dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako dovolaciemu súdu, nakoľko konanie o dovolaní sťažovateľov nie je na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedené.

Navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky zahrnul do svojho rozhodnutia aj nečinnosť Okresného súdu Rožňava po uvedenú dobu.“

17. Ústavný súd upustil so súhlasom všetkých účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

18. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

19. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

20. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

21. Podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania môže ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

22. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

23. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

Podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

24. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

25. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

III.

26. Zo spisu okresného súdu vyplývajú tieto rozhodné skutočnosti:

Dňa 14. februára 2002 bola Okresnému súdu Michalovce podaná žaloba o náhradu škody za ublíženie na zdraví žalobcom [REDAKOVANÉ] proti sťažovateľom.

Dňa 18. februára 2002 sudca Okresného súdu Michalovce [REDAKOVANÉ] oznámil predsedovi súdu svoju zaujatosť vo vzťahu k žalobcovi, ktorú predseda následne predložil sudcom Okresného súdu Michalovce na vyjadrenie, ktorí taktiež oznámili svoju zaujatosť vo vzťahu k žalobcovi.

Dňa 19. marca 2002 predseda Okresného súdu Michalovce predložil vec Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Michalovce.

Dňa 5. apríla 2002 Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 14 Nc 56/02 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z prerokovania a rozhodovania predmetnej veci, ktorú zároveň prikázal na prerokovanie odporcovi - Okresnému súdu Rožňava.

Dňa 26. júna 2002 bol okresnému súdu doručený príslušný spis, pričom vec bola pridelená na vybavenie sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 18. júla 2002 okresný súd požiadal Okresný dopravný inšpektorát Michalovce o zapožičanie spisu č. ČTS 8/2000.

Dňa 18. júla 2002 okresný súd požiadal Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru Košice-okolie o zapožičanie spisu č. 116/10-2000.

Dňa 18. júla 2002 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby sa vyjadrili k žalobe.

Dňa 13. augusta 2002 žalobca doručil okresnému súdu znalecký posudok znalca [REDAKOVANÉ], na ktorý sa odvoláva v žalobe.

Dňa 14. augusta 2002 boli okresnému súdu doručené vyjadrenia sťažovateľov k žalobe.

Dňa 20. septembra 2002 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 10. október 2002.

Dňa 8. októbra 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov.

Dňa 10. októbra 2002 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov, výsluch splnomocneného zástupcu vedľajšieho účastníka – [REDACTED], výsluch sťažovateľov). Pojednávanie bolo odročené na 21. október 2002 na účely výsluchu žalobcu a znalcov [REDACTED] a [REDACTED].

Dňa 15. októbra 2002 splnomocnený zástupca vedľajšieho účastníka požiadal okresný súd o odročenie pojednávania na účely prípravy vyjadrenia. Okresný súd pojednávanie odročil na 31. október 2002.

Dňa 17. októbra 2002 okresný súd zaslal znalcom [REDACTED] znalecký posudok [REDACTED].

Dňa 17. októbra 2002 okresný súd zaslal znalcom [REDACTED] znalecký posudok [REDACTED].

Dňa 21. októbra 2002 právny zástupca žalobcu požiadal okresný súd o odročenie pojednávania. Okresný súd pojednávanie odročil na 7. november 2002.

Dňa 6. novembra 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe.

Dňa 7. novembra 2002 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (výsluch znalca [REDACTED], výsluch znalca [REDACTED], výsluch žalobcu). Pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely doručenia znaleckého posudku právnomu zástupcovi sťažovateľov, uloženie povinnosti sťažovateľom, aby sa do 25. novembra 2002 vyjadrili k zasielanému znaleckému posudku [REDACTED].

Dňa 12. novembra 2002 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/02-61 priznal odmenu za znalecký úkon znalcom [REDACTED].

Dňa 13. novembra 2002 bol právnomu zástupcovi sťažovateľov okresným súdom odoslaný znalecký posudok.

Dňa 14. novembra 2002 okresný súd zaslal právnym zástupcom účastníkov vyjadrenie vedľajšieho účastníka.

Dňa 2. decembra 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov z 28. novembra 2002 k znaleckému posudku [REDACTED].

Dňa 17. januára 2003 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/02-72 priznal odmenu za znalecký úkon znalcovi [REDAKOVANÉ].

Dňa 17. januára 2003 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/02-74 nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie súdnym znalcom – Žilinskou univerzitou v Žiline, Ústavom súdneho inžinierstva (ďalej len súdny znalec“), pričom mu určil podať znalecký posudok v lehote 60 dní od prevzatia spisu. Okresný súd zároveň uložil žalobcovi zaplatiť zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 21. januára 2003 okresný súd zaslal právnomu zástupcovi žalobcu a vedľajšiemu účastníkovi vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov k znaleckému posudku [REDAKOVANÉ] a požiadal ich, aby sa k nemu písomne vyjadrili.

Dňa 3. februára 2003 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov z 30. januára 2003 proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 473/02-74 zo 17. januára 2003.

Dňa 5. februára 2003 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho znalca, ktorou súdny znalec požiadal o spisový materiál.

Dňa 10. februára 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k vyjadreniu právneho zástupcu sťažovateľov k znaleckému posudku [REDAKOVANÉ].

Dňa 24. februára 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k vyjadreniu právneho zástupcu sťažovateľov k znaleckému posudku [REDAKOVANÉ].

Dňa 6. marca 2003 okresný súd odoslal spis súdnemu znalcovi.

Dňa 7. apríla 2003 bol okresnému súdu doručený list od súdneho znalca, ktorým žiadal o predĺženie termínu na vypracovanie znaleckého posudku do 28. augusta 2003.

Dňa 27. júna 2003 okresný súd listom urgoval súdneho znalca, aby vypracoval znalecký posudok.

Dňa 16. júla 2003 bol okresnému súdu doručený list od súdneho znalca informujúci okresný súd, že mu nebola doručená odpoveď okresného súdu na jeho žiadosť o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Súdny znalec zároveň informoval, že znalecký posudok bude okresnému súdu zaslaný do konca augusta 2003.

Dňa 19. septembra 2003 okresný súd listom opätovne urgoval súdneho znalca, aby vypracoval znalecký posudok.

Dňa 3. októbra 2003 bol okresnému súdu doručený list od súdneho znalca, ktorým okresnému súdu oznámil, že znalecký posudok bude okresnému súdu zaslaný do 15. decembra 2003.

Dňa 27. januára 2004 okresný súd listom opäť urgoval súdneho znalca, aby vypracoval znalecký posudok.

Dňa 9. februára 2004 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok súdneho znalca.

Dňa 10. februára 2004 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/02-190 priznal odmenu za znalecký úkon súdnemu znalcovi.

Dňa 10. februára 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 26. február 2004.

Dňa 23. februára 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľov, ktorým žiadal, aby okresný súd žalobu zamietol.

Dňa 25. februára 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, ktorým žiadal, aby okresný súd žalobu zamietol.

Dňa 26. februára 2004 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo vzhľadom na neprítomnosť žalobcu, ako aj na neprítomnosť jeho právneho zástupcu, u ktorých nebolo vykázané doručenie predvolania, odročené na 15. marec 2004.

Dňa 9. marca 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania, a to z dôvodu kolízie so skôr nariadeným pojednávaním, ako aj z dôvodu oboznámenia sa so znaleckým posudkom súdneho znalca.

Dňa 9. marca 2004 okresný súd pojednávanie vo veci odročil na neurčito.

Dňa 9. marca 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa do 20. marca 2004 vyjadril k znaleckému posudku.

Dňa 11. marca 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie dostatočnej lehoty na oboznámenia sa so znaleckým posudkom súdneho znalca.

Dňa 30. marca 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k znaleckému posudku do 20. apríla 2004.

Dňa 11. apríla 2004 okresný súd právnenému zástupcovi žalobcu listom oznámil, že mu predlžuje lehotu na vyjadrenie sa k znaleckému posudku do 20. apríla 2004.

Dňa 21. apríla 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku.

Dňa 22. apríla 2004 bolo okresnému súdu doručené „opravené“ vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku.

Dňa 14. mája 2004 okresný súd vyzval súdneho znalca, aby sa do 20. júna 2004 vyjadril k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku.

Dňa 25. júna 2004 bolo okresnému súdu doručené stanovisko súdneho znalca k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku.

Dňa 30. júna 2004 bolo okresnému súdu doručené stanovisko právneho zástupcu sťažovateľov k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku.

Dňa 30. júna 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 19. júl 2004.

Dňa 12. júla 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania na september 2004, a to z dôvodu dlhodobo plánovaného pobytu mimo územia Slovenskej republiky.

Dňa 12. júla 2004 bolo pojednávanie vo veci odročené na neurčito s tým, že vo veci bude nariadené pojednávanie v septembri 2004.

Dňa 22. júla 2004 bolo okresnému súdu doručené „*rekapitulačné celkové*“ stanovisko právneho zástupcu sťažovateľov.

Dňa 17. augusta 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. september 2004.

Dňa 3. septembra 2004 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na pojednávaní, a to z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Dňa 6. septembra 2004 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov, výsluch splnomocnenej zástupkyne vedľajšieho účastníka – [REDAKOVANÉ]). Okresný súd uznesením zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na ďalšie dokazovanie, ktorý následne namietol zaujatosť sudkyne. Okresný súd následne odročil pojednávanie na neurčito s tým, že uložil právnenmu zástupcovi žalobcu, aby do 15. septembra 2004 písomne uviedol dôvody zaujatosti.

Dňa 27. septembra 2004 právny zástupca žalobcu doručil okresnému súdu písomné vyhotovenie námietky zaujatosti proti sudkyňi.

Dňa 29. septembra 2004 sa namietaná sudkyňa vyjadrila k námietke zaujatosti.

Dňa 4. októbra 2004 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 26. októbra 2004 krajský súd uznesením sp. zn. 12 NcC 71/04 rozhodol, že namietaná sudkyňa [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z prerokúvania a rozhodovania predmetnej veci vedenej na okresnom súde.

Dňa 14. decembra 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 10. január 2005.

Dňa 3. januára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania, a to z dôvodu kolízie so skôr určenými pracovnými povinnosťami.

Dňa 4. januára 2005 bolo pojednávanie odročené na 24. január 2005.

Dňa 10. januára 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 21. januára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť vedľajšieho účastníka o odročenie pojednávania nariadeného na 24. január 2005, a to z dôvodu kolízie s iným pojednávaním.

Dňa 24. januára 2005 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozsudkom č. k. 5 C 473/2002-259 žalobu v celom rozsahu zamietol.

Dňa 24. januára 2005 bolo okresnému súdu právnym zástupcom sťažovateľov doručené vyčíslenie trov konania.

Dňa 27. januára 2005 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľov, ktoré obsahovalo nové vyčíslenie trov konania.

Dňa 27. januára 2005 bolo okresnému súdu doručené vyčíslenie trov konania vedľajšieho účastníka.

Dňa 15. februára 2005 bol rozsudok okresného súdu písomne vyhotovený.

Dňa 29. marca 2005 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-259.

Dňa 1. apríla 2005 bol vyzvaný právny zástupca sťažovateľov, ako aj vedľajší účastník, aby sa do 7 dní vyjadrili k odvolaniu žalobcu. Výzva bola právnemu zástupcovi sťažovateľov doručená 5. apríla 2005.

Dňa 13. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu žalobcu.

Dňa 18. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov z 13. apríla 2005 k odvolaniu žalobcu.

Dňa 22. apríla 2005 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní žalobcu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 2 Co 125/05.

Dňa 30. novembra 2005 krajský súd uznesením č. k. 2 Co 125/2005-312 napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-259 z 24. januára 2005 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie na doplnenie dokazovania.

Dňa 16. januára 2006 bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu č. k. 2 Co 125/2005-312.

Dňa 7. februára 2006 bolo nariadené pojednávanie na 20. február 2006, na ktoré boli predvolaní aj súdni znalci. Od Okresného dopravného inšpektorátu Michalovce bol vyžiadaný spis č. ČTS 8/2000.

Dňa 14. februára 2006 bolo pojednávanie odročené na 6. marec 2006.

Dňa 15. februára 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania, a to z dôvodu kolízie so skôr určenými pracovnými povinnosťami. Právny zástupca žalobcu zároveň požiadal, aby pojednávanie bolo odročené a nariadené po 6. marci 2006, a to z dôvodu pobytu mimo sídla advokátskej kancelárie.

Dňa 16. februára 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho znalca o odročenie pojednávania nariadeného na 20. február 2006.

Dňa 28. februára 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nariadeného na 6. marec 2006, a to z dôvodu pobytu mimo sídla advokátskej kancelárie.

Dňa 28. februára 2006 bolo pojednávanie odročené na 20. marec 2006.

Dňa 2. marca 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 6. marec 2006.

Dňa 20. marca 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (výsluch znalca). Okresný súd uznesením pojednávanie odročil na neurčito s tým, aby právny zástupca žalobcu, ako aj právny zástupca sťažovateľov do 10. apríla 2006 písomne sformulovali otázky na znalca.

Dňa 7. apríla 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov spolu s otázkami pre znalca.

Dňa 26. apríla 2006 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalobcu, aby do 8. mája 2006 predložil otázky znalcovi.

Dňa 3. mája 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie nového právneho zástupcu sťažovateľov.

Dňa 25. mája 2006 okresný súd opätovne urgoval právneho zástupcu žalobcu, aby obratom predložil otázky znalcovi.

Dňa 23. júna 2006 okresný súd opäť urgoval právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 5 dní predložil otázky znalcovi.

Dňa 12. júla 2006 okresný súd opäť urgoval právneho zástupcu žalobcu, aby predložil otázky znalcovi.

Dňa 9. augusta 2006 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-384 priznal odmenu za znalecký úkon súdnemu znalcovi.

Dňa 9. augusta 2006 okresný súd požiadal súdneho znalca o doplnenie znaleckého posudku č. 11/2003.

Dňa 31. augusta 2006 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-384 z 9. augusta 2006.

Dňa 6. februára 2007 okresný súd listom urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 3. augusta 2007 okresný súd listom urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 3. októbra 2007 okresný súd listom opätovne urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 8. novembra 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho znalca o predĺženie lehoty na doplnenie znaleckého posudku.

Dňa 8. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-518 uložil súdnemu znalcovi poriadkovú pokutu.

Dňa 14. apríla 2008 bolo okresnému súdu doručené doplnenie znaleckého posudku č. 11/2003 z 3. februára 2004.

Dňa 22. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-524 priznal odmenu za znalecký úkon súdnemu znalcovi.

Dňa 22. apríla 2008 bolo nariadené pojednávanie na 22. máj 2008.

Dňa 15. mája 2008 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania, a to z dôvodu kolízie s inými pojednávaniami.

Dňa 15. mája 2008 bolo pojednávanie odročené na 9. jún 2008.

Dňa 20. mája 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 22. máj 2008.

Dňa 20. mája 2008 bolo pojednávanie odročené na 14. júl 2008.

Dňa 21. mája 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým žalobca požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 9. jún 2008, a to z dôvodu neodkladných služobných povinností.

Dňa 14. júla 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým sťažovateľ [REDAKOVANÉ] ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 14. júl 2008, a to z dôvodu zranenia utrpeného 7. júla 2008.

Dňa 14. júla 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (oboznámenie výpovede svedka [REDAKOVANÉ] z pripojeného vyšetrovacieho spisu č. OUV-116/10-10). Okresný súd uznesením pojednávanie odročil na 4. august 2008 na účely dokazovania (výsluch svedkov).

Dňa 15. júla 2008 okresný súd požiadal Okresný dopravný inšpektorát Michalovce o zaslanie priestupkového spisu.

Dňa 18. júla 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým predložil dôkaz (CD nosič) a zároveň navrhol vykonanie ďalších dôkazov.

Dňa 21. júla 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov k návrhu na vykonanie dôkazov.

Dňa 23. júla 2008 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa do 4. augusta 2008 vyjadril k vyjadreniu právneho zástupcu sťažovateľov k návrhu na vykonanie dôkazov.

Dňa 29. júla 2008 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Okresného dopravného inšpektorátu Michalovce o skartovaní priestupkového spisu vyžiadaného okresným súdom.

Dňa 4. augusta 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (výsluch svedkov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]). Okresný súd uznesením pojednávanie odročil na 21. august 2008 na účely dokazovania (výsluch svedka).

Dňa 4. augusta 2008 právny zástupca žalobcu okresnému súdu doručil vyjadrenie k vyjadreniu právneho zástupcu sťažovateľov k návrhu na vykonanie dôkazov.

Dňa 21. augusta 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (výsluch svedka [REDACTED]). Okresný súd uznesením zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na ďalšie dokazovanie (výsluh toxikológa, oboznámenie sa s výsluchom znalca). Okresný súd následne rozsudkom č. k. 5 C 473/2002-594 žalobu zamietol.

Dňa 25. augusta 2008 bolo okresnému súdu doručené vyčíslenie trov konania vedľajšieho účastníka.

Dňa 26. augusta 2008 bolo okresnému súdu doručené vyčíslenie trov konania sťažovateľov.

Dňa 2. septembra 2008 bol rozsudok okresného súdu písomne vyhotovený.

Dňa 24. septembra 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-594.

Dňa 1. októbra 2008 bol vyzvaný právny zástupca sťažovateľov, ako aj vedľajší účastník, aby sa do 10 dní vyjadrili k odvolaniu žalobcu. Výzva bola právnemu zástupcovi sťažovateľov doručená 3. októbra 2008.

Dňa 9. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu žalobcu.

Dňa 10. októbra 2008 bol okresnému súdu doručený návrh vedľajšieho účastníka na opravu zrejmej chyby v písaní v rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-594.

Dňa 14. októbra 2008 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 5 C 473/2002-622, ktorým opravil zrejmu chybu - nesprávne označenie vedľajšieho účastníka v záhlaví rozsudku okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-594.

Dňa 15. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov z 10. októbra 2008 k odvolaniu žalobcu.

Dňa 7. novembra 2008 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní žalobcu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 Co 306/08.

Dňa 8. januára 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie pred krajským súdom na 10. február 2010.

Dňa 19. januára 2010 bola krajskému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľov o preloženie termínu pojednávania, a to z dôvodu jeho účasti na zahraničnej medzinárodnej konferencii.

Dňa 19. januára 2010 bolo pojednávanie odročené na 24. február 2010.

Dňa 24. februára 2010 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom krajský súd uznesením č. k. 11 Co 306/2008-657 napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-594 z 21. augusta 2008 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie na doplnenie dokazovania.

Dňa 26. marca 2010 sudca krajského súdu z dôvodu práceneschopnosti požiadal predsedu krajského súdu o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku do 8. apríla 2010, ktorej predseda krajského súdu vyhovel.

Dňa 15. apríla 2010 okresný súd požiadal súdneho znalca o doplnenie znaleckého posudku č. 11/2003.

Dňa 26. mája 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho znalca o predĺženie lehoty na vypracovanie doplnenia znaleckého posudku do konca roka 2010.

Dňa 4. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov k rozhodnutiu krajského súdu vrátane predloženia ďalších dôkazov a doplnenia otázok pre súdneho znalca.

Dňa 16. júna 2010 okresný súd poslal súdnemu znalcovi vyjadrenie sťažovateľov, ktoré bolo okresnému súdu doručené 4. júna 2010.

Dňa 9. novembra 2010 okresný súd listom urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 22. novembra 2010 bolo okresnému súdu doručené podanie súdneho znalca, v ktorom informoval, že doplnenie znaleckého posudku bude realizované v 1. štvrtroku roku 2011.

Dňa 3. mája 2011 okresný súd listom opätovne urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 13. mája 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie súdneho znalca, v ktorom informoval, že doplnenie znaleckého posudku bude realizované do konca júla 2011.

Dňa 23. augusta 2011 okresný súd listom opäť urgoval súdneho znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Dňa 6. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené doplnenie č. 2 znaleckého posudku č. 11/2003.

Dňa 10. októbra 2011 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-747 priznal odmenu za znalecký úkon súdnemu znalcovi.

Dňa 11. októbra 2011 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, právneho zástupcu sťažovateľov a vedľajšieho účastníka, aby sa do 25. októbra 2011 písomne vyjadrili k 2. doplneniu znaleckého posudku.

Dňa 24. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov k 2. doplneniu znaleckého posudku.

Dňa 24. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k 2. doplneniu znaleckého posudku.

Dňa 26. októbra 2011 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k doplneniu znaleckého posudku.

Dňa 20. decembra 2011 bolo nariadené pojednávanie na 2. február 2012.

Dňa 30. januára 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k doplneniu č. 2 znaleckého posudku.

Dňa 2. februára 2012 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (vypočutie právnych zástupcov účastníkov a vedľajšieho účastníka, návrh právneho zástupcu žalobcu na vydanie medzitýmneho rozsudku). Okresný súd uznesením pojednávanie odročil na neurčito na účely dokazovania (znalecké dokazovanie znalcom z odboru toxikológie).

Dňa 6. februára 2012 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-768 nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom [REDAKOVANÉ], a uložil žalobcovi zložiť zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 20. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti 3. výroku uznesenia č. k. 5 C 473/2002-768.

Dňa 5. marca 2012 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-788 zrušil uznesenie č. k. 5 C 473/2002-768 zo 6. februára 2012 a nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom [REDAKOVANÉ].

Dňa 16. marca 2012 súdny znalec vrátil okresnému súdu spis späť, „*nakoľko posúdenie vplyvu alkoholu, resp. psychoaktívnych látok na človeka patrí do rúk lekára (MUDr.)*“.

Dňa 4. apríla 2012 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-793 zrušil uznesenie č. k. 5 C 473/2002-788 z 5. marca 2012 a nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom [REDAKOVANÉ].

Dňa 17. mája 2012 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok súdneho znalca [REDAKOVANÉ] č. 2/2012.

Dňa 21. mája 2012 okresný súd uznesením č. k. 5 C 473/2002-805 priznal odmenu za znalecký úkon súdnemu znalcovi [REDAKOVANÉ].

Dňa 21. mája 2012 bolo nariadené pojednávanie na 2. júl 2012.

Dňa 23. mája 2012 okresný súd zaslal právnym zástupcom účastníkov a vedľajšiemu účastníkovi znalecký posudok č. 2/2012.

Dňa 13. júna 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľov k znaleckému posudku.

Dňa 26. júna 2012 bolo okresnému súdu doručené oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia sťažovateľov spolu so znaleckým posudkom znalca [REDAKOVANÉ].

Dňa 28. júna 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k znaleckému posudku [REDAKOVANÉ] č. 2/2012.

Dňa 2. júla 2012 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie (vypočutie právnych zástupcov účastníkov a vedľajšieho účastníka, návrh právneho zástupcu žalobcu na vydanie medzitýmneho rozsudku). Okresný súd následne medzitýmny rozsudkom č. k. 5 C 473/2002-842 určil, že sťažovatelia zodpovedajú spoločne a nerozdielne žalobcovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %.

Dňa 21. augusta 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov proti medzitýmnému rozsudku č. k. 5 C 473/2002-842 z 2. júla 2012.

Dňa 23. augusta 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie vedľajšieho účastníka proti medzitýmnému rozsudku č. k. 5 C 473/2002-842 z 2. júla 2012.

Dňa 23. augusta 2012 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k odvolaniam sťažovateľov a vedľajšieho účastníka.

Dňa 23. augusta 2012 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľov, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Výzva bola právnej zástupkyňi sťažovateľov doručená 28. augusta 2012.

Dňa 23. augusta 2012 okresný súd vyzval vedľajšieho účastníka, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 5. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 10. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov z 5. septembra 2012 k odvolaniu vedľajšieho účastníka.

Dňa 21. septembra 2012 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaniach sťažovateľov a vedľajšieho účastníka. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 Co 301/12.

Dňa 6. februára 2013 krajský súd uznesením č. k. 11 Co 301/2012-899 napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-842 z 2. júla 2012 zrušil, a to z dôvodu, že konanie pred okresným súdom bolo „*postihnuté viacerými závažnými procesnými vadami, ktoré mali za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku*“, ako aj z dôvodu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku „*nesplňa náležitosti riadneho odôvodnenia a presvedčivého rozhodnutia*“.

Dňa 27. marca 2013 bolo okresným súdom nariadené pojednávanie na 30. máj 2013.

Dňa 16. apríla 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov k predvolaniu na pojednávanie nariadené na 30. máj 2013.

Dňa 17. apríla 2013 bolo vyjadrenie sťažovateľov odoslané právnenému zástupcovi žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Dňa 30. mája 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd medzitýmnym rozsudkom č. k. 5 C 473/2002-927 určil, že sťažovatelia zodpovedajú spoločne a nerozdielne žalobcovi za vzniknutú škodu vo výške 20 %.

Dňa 2. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie vedľajšieho účastníka proti medzitýmnemu rozsudku č. k. 5 C 473/2002-927 z 30. mája 2013.

Dňa 9. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov proti medzitýmnemu rozsudku č. k. 5 C 473/2002-927 z 30. mája 2013.

Dňa 17. júla 2013 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k odvolaniam sťažovateľov a vedľajšieho účastníka.

Dňa 17. júla 2013 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľov, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Výzva bola právnej zástupkyňi sťažovateľov doručená 22. júla 2013.

Dňa 17. júla 2013 okresný súd vyzval vedľajšieho účastníka, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 29. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov z 25. júla 2013 k odvolaniu vedľajšieho účastníka.

Dňa 6. augusta 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 3. septembra 2013 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaniach sťažovateľov a vedľajšieho účastníka. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 Co 399/13.

Dňa 25. marca 2014 krajský súd uznesením č. k. 11 Co 399/2013-970 vrátil vec okresnému súdu z dôvodu predčasného predloženia veci krajskému súdu (okresný súd nerozhodol o oprave napadnutého medzitýmneho rozsudku – nesprávne označenie vedľajšieho účastníka v záhlaví napadnutého medzitýmneho rozsudku).

Dňa 1. apríla 2014 okresný súd rozhodol opravným uznesením č. k. 5 C 473/2002-972 o oprave označenia vedľajšieho účastníka.

Dňa 6. mája 2014 okresný súd vrátil spis krajskému súdu na odvolacie konanie. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 Co 492/2014.

Dňa 27. mája 2014 bolo krajským súdom nariadené verejné vyhlásenie rozsudku na 4. jún 2014.

Dňa 2. júna 2014 bolo verejné vyhlásenie rozsudku odročené na 11. jún 2014.

Dňa 11. júna 2014 krajský súd verejne vyhlásil rozsudok č. k. 11 Co 492/2014-983, ktorým potvrdil napadnutý mezitýmny rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-927 z 30. mája 2013 v znení opravného uznesenia č. k. 5 C 473/2002-972 z 1. apríla 2014.

Dňa 6. augusta 2014 bol okresnému súdu doručený potvrdzujúci rozsudok krajského súdu č. k. 11 Co 492/2014-983.

Dňa 6. augusta 2014 okresný súd vyzval žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či trvá na podanej žalobe v plnom rozsahu.

Dňa 4. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené dovolanie sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu č. k. 11 Co 492/2014-983 z 11. júna 2014.

Dňa 10. septembra 2014 okresný súd vyzval žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k dovolaniu sťažovateľov, a zároveň urgoval žalobcu, aby sa vyjadril, či trvá na podanej žalobe v plnom rozsahu.

Dňa 10. septembra 2014 okresný súd vyzval vedľajšieho účastníka, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k dovolaniu sťažovateľov.

Dňa 23. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k dovolaniu sťažovateľov.

Dňa 27. októbra 2014 okresný súd opätovne urgoval žalobcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či trvá na podanej žalobe v plnom rozsahu.

Dňa 27. novembra 2014 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 Cdo 547/2014.

IV.

27. Sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002, ktoré v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (24. január 2014) trvalo už takmer 12 rokov, pričom toto sťažovateľmi napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 473/2002 nebolo doteraz právoplatne skončené, t. j. v čase rozhodovania ústavného súdu trvá viac ako 13 rokov.

28. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup

v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 305/2010). Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

29. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

30. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

31. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02 a iné) zohľadňoval tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníkov súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (I. ÚS 19/00). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

31.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného na okresnom súde je rozhodovanie o náhrade škody z ublíženia na zdraví. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, a teda sa nevymyká bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že doterajší priebeh konania ovplyvnila faktická zložitosť veci (znalecké dokazovanie a potreba odstraňovania rozporov v predložených znaleckých posudkoch), avšak doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej zložitosti prerokovávanej veci.

31.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd zastáva názor, že na ťarchu s'ťažovateľov možno pripočítat' len podanie vyjadrení po súdom stanovenej lehote (pozri časť III tohto nálezu). Podľa názoru ústavného súdu však táto skutočnosť nemá v kontexte celkovej dĺžky konania zásadný význam, keďže podanie vyjadrení po lehote bolo len úplne výnimočné, pričom okresným súdom stanovená lehota bola s'ťažovateľmi prekročená len o dni.

Pokiaľ ide o okresným súdom uvádzaný argument, v zmysle ktorého k dĺžke konania prispelo aj ospravedlňovanie neúčasti na pojednávaní právny zástupcom žalobcu, ústavný súd konštatuje, že túto skutočnosť nemožno pripočítat' na ťarchu s'ťažovateľov, keďže nešlo o ich právneho zástupcu, ale o právneho zástupcu iného účastníka konania. Na ťarchu s'ťažovateľov možno pripočítat' jediné odročenie pojednávania, a to z 10. februára 2010 na 24. február 2010 (t. j. dva týždne), ku ktorému došlo na základe žiadosti právneho zástupcu s'ťažovateľov. V tomto prípade však nešlo o odročenie pojednávania pred okresným súdom, ale o odročenie pojednávania pred krajským súdom. Posudzujúc celkovú dĺžku konania, podľa názoru ústavného súdu táto skutočnosť (t. j. odročenie pojednávania pred krajským súdom o dva týždne) nemá v kontexte celkovej dĺžky konania zásadný význam.

31.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že občianske súdne konanie, ktoré trvá tak dlho, ako to je v danej veci [v čase podania sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (24. januára 2014) takmer 12 rokov], možno už len na základe posúdenia tohto neprimeraného obdobia považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Takáto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (m. m. I. ÚS 66/03, II. ÚS 367/2013). Vzhľadom na celkovú dĺžku konania nepovažoval ústavný súd za potrebné poukazovať na jednotlivé obdobia nečinnosti okresného súdu (I. ÚS 668/2013), keďže už len samotná celková dĺžka preskúmaného konania je z ústavného hľadiska sama osobe celkom jednoznačne neprimeraná a neakceptovateľná.

V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v namietanom konaní pritom ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že v zmysle jeho ustálenej judikatúry môžu byť zbytočné prietahy v konaní zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho nesústredenou a neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). V súvislosti s posudzovaním efektívnosti činnosti všeobecného súdu teda ústavný súd nepovažuje za podstatné množstvo úkonov, ktoré všeobecný súd vykonal, ale považuje za rozhodujúcu predovšetkým skutočnosť, či ich vykonanie bolo efektívne, rešpektovalo zásadu procesnej ekonómie a zásadne vytváralo podmienky na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa (II. ÚS 33/99, II. ÚS 71/01, I. ÚS 298/08). Vychádzajúc z požiadavky efektívnosti, tak za bezprietahové konanie nemožno považovať postup všeobecného súdu, ktorý síce koná v predmetnej veci v zásade plynulo, avšak takmer celý priebeh napadnutého konania je poznačený neefektívnosťou a nesústredenosťou jeho postupu, čo má zásadný vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého konania. O neucelenosti postupu konajúceho súdu, resp. o nesústredenej a neefektívnej činnosti súdu v tej-ktorej veci pritom obvykle svedčí aj skutočnosť, že ním vo veci vydané rozsudky sú odvolacím súdom opakovane rušené ako predčasné a opierajúce sa o neúplné a nejasné skutkové zistenia a sú následne vrátené prvostupňovému súdu na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie (IV. ÚS 72/2010).

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na nesústredenú a neefektívnu činnosť okresného súdu, keďže krajský súd o odvolaniach podaných proti rozsudkom okresného súdu opakovane rozhodoval tak, že tieto rozsudky okresného súdu zrušil, resp. ich okresnému súdu vrátil, konkrétne krajský súd

- uznesením č. k. 2 Co 125/2005-312 z 30. novembra 2005 napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-259 z 24. januára 2005 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie na doplnenie dokazovania a rozhodnutie,
- uznesením č. k. 11 Co 306/2008-657 z 24. februára 2010 napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-594 z 21. augusta 2008 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie na doplnenie dokazovania a rozhodnutie,
- uznesením č. k. 11 Co 301/2012-899 zo 6. februára 2013 napadnutý medzitémny rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 473/2002-842 z 2. júla 2012 zrušil, a to z dôvodu, že konanie pred okresným súdom bolo „*postihnuté viacerými závažnými procesnými vadami, ktoré mali za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku*“, ako aj z dôvodu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku „*nesplňa náležitosti riadneho odôvodnenia a presvedčivého rozhodnutia*“, a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie,
- uznesením č. k. 11 Co 399/2013-970 z 25. marca 2014 vrátil vec okresnému súdu z dôvodu predčasného predloženia veci krajskému súdu (okresný súd nerozhodol o oprave napadnutého medzitémneho rozsudku č. k. 5 C 473/2002-927 z 30. mája 2013 – nesprávne označenie vedľajšieho účastníka v záhlaví napadnutého medzitémneho rozsudku).

32. Vzhľadom na uvedené ústavný súd, berúc do úvahy celý doterajší priebeh namietaného konania, konštatuje, že nesústredeným a neefektívnym postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 473/2002 došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu sťažovateľmi označených práv. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

33. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku).

V.

34. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

35. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

36. V súvislosti so sťažovateľmi namietaným porušením ich práv postupom okresného súdu sa sťažovatelia domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 € pre každého.

37. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľom aj finančné zadosťúčinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde, pričom ústavný súd podľa zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov - najmä vzhľadom na celkovo neobyčajne dlhé trvanie napadnutého konania - považuje za primerané finančné zadosťúčinenie v sume 2 000 € pre každého zo sťažovateľov, t. j. finančné zadosťúčinenie v sume požadovanej sťažovateľmi (bod 3 výroku).

VI.

38. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania, ktoré vznikli sťažovateľom v súvislosti s ich právnym zastupovaním právnou zástupkyňou advokátkou JUDr. Andreou Cúgovou v konaní pred ústavným súdom (bod 4 výroku).

39. Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

40. Ústavný súd priznal sťažovateľom úhradu trov konania za dva úkony právnej služby v roku 2014 (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie sťažnosti) a jeden úkon právnej služby v roku 2015 (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu).

41. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku 2013 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky 804 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 134 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 8,04 €). Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku 2014 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda

v hospodárstve Slovenskej republiky 839 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 139,83 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 8,39 €).

42. Za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 patrí odmena v sume 134 €, preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa v roku 2014 (za dva úkony právnej služby) predstavujú sumu 268 €. Táto základná sadzba tarifnej odmeny sa znižuje o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky), pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, t. j. znižuje sa na sumu 134 € za dva úkony právnej služby v roku 2014 v prípade jedného sťažovateľa.

43. Za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 patrí odmena v sume 139,83 €, preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa v roku 2015 (za jeden úkon právnej služby) predstavujú sumu 139,83 €. Táto základná sadzba tarifnej odmeny sa znižuje o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky), pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, t. j. znižuje sa na sumu 69,92 € za jeden úkon právnej služby v roku 2015 v prípade jedného sťažovateľa.

44. Ústavný súd priznal dvom sťažovateľom úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v roku 2014 v zmysle § 11 ods. 3 a § 13 ods. 2 vyhlášky v sume 268 € (2 x 134 €) a režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 32,16 € (2 x 16,08 €).

Ústavný súd priznal sťažovateľom úhradu trov právneho zastúpenia taktiež za jeden úkon právnej služby v roku 2015 v zmysle § 11 ods. 3 a § 13 ods. 2 vyhlášky v sume 139,84 € (2 x 69,92 €) a režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 16,78 € (2 x 8,39 €).

Za tri úkony právnej služby vrátane režijného paušálu u dvoch sťažovateľov tak v zmysle vyhlášky trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú 456,78 €, pričom keďže právna zástupkyňa sťažovateľov JUDr. Andrea Cúgová, Svätoplukova 28, Bratislava, je platcom dane z pridanej hodnoty [ďalej len „DPH“ (na základe predloženej fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH)], uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 %

podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu spolu predstavujú 548,14 € [456,78 € + 91,36 € (20 % DPH)].

45. Ústavný súd zistil, že sťažovateľmi uplatnená suma náhrady trov právneho zastúpenia 518,77 € je nižšia ako suma vypočítaná ústavným súdom podľa vyhlášky. Ústavný súd preto priznal sťažovateľom náhradu trov právneho zastúpenia len v nimi uplatnenej výške (bod 4 výroku).

46. Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

47. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2016